

efter hans Uttringer, sin Argumentation mod Loven ikke blot til dens 2den Paragraph, hvori Sparekasserne omhandles, men fremdeles til den Deel af § 2, som angaaer Sparekassemiðlerne; § 2 omhandler nemlig ikke alene Sparekassemiðler, men ogsaa andre Miðler, navnlig Indlaan af private Mænd til at fremme Selveiendom og deslige. Hvad nu selve Realiteten af Spørgsmaalet angaaer, da kan jeg jo, som det ogsaa i Begyndelsen af den ærede Landsthingsmands Foredrag blev fremhævet, kun henholde mig til, hvad jeg tidligere, hvergang denne Sag har været paa Bane, har ytret, nemlig at jeg ogsaa ønsker saa snart som muligt at see Finanterne fritagne for at staae i dette svævende Gjældsforhold til Sparekasserne, hvorom her tales. Det, der saaledes alene kan være forffjellige Meninger om, da dette er en Anskuelse, der synes fra alle Sider at være anerkjendt som rigtig, er om det Tidspunkt, da man skal søge at realisere Ophævelsen af dette svævende Gjældsforhold; i saa Henseende er jeg ikke ganske enig med den ærede Landsthingsmand, som i den Retning sidst ytrede sig. Naar han antydede, at denne Sag staaer i uadskillelig Forbindelse med Finantsplanen, og navnlig med det forelagte Forslag om Converteringen af de 5 pCt. indenlandfse Obligationer, da vil jeg ganske i Almindelighed give ham Ret deri. Det er næsten Tilfældet med alle de Forslag, jeg har den Ære at forelægge i Rigsdagens forffjellige Thing, at de mere eller mindre staae i en meget nøie Forbindelse med hinanden; men jeg vil dernæst, i Særdeleshed hvad dette Lovforslag angaaer, ogsaa give ham Ret i, at, hvis Regjeringens Forslag var gaaet i den Retning, som den ærede Landsthingsmand ønsker, nemlig at man allerede nu skulde søge at faae Forholdet til Sparekasserne ophævet, da vilde det have staaet i nøie Forbindelse med Finantsplanen; thi saa maatte Kjærnen af dette Lovforslag ligefrem finde sit Udtryk i Finantsloven; der maatte da i Finantsloven være gjort Regning paa en Meerudgift til Udbetaling paa den svævende Statsgjæld af omtrent 700,000 Rbd. Men efter den Maade, som Regjeringen i sit Forslag har opfattet Sagen, nemlig, at Tidspunktet endnu ikke turde være kommet til en saadan Foran-

bring, stiller Sagen sig anderledes; derefter vil dette Forslag ingen Indflydelse udøve paa de andre Lovforslag, der af den ærede Landsthingsmand ere omtalte, da Regjeringens Forslag jo netop gaaer ud paa at bibeholde den nærværende Status. De Grunde, jeg har for at ønske den nærværende Tingenes Tilstand, ogsaa hvad Sparekassen angaaer, fortsat for det næste Finantsaar, ere ikke blot finantfse, skøndt jeg tilstaaer, at ogsaa det finantfse for mig gjør det betænkeligt at tilraade det høitærede Thing at gaae ind paa det Forslag, som er fremsat; men det er ogsaa andre Grunde, hentede fra Creditsforholdene i Almindelighed. Jeg troer ikke, at det oprindelig havde været nogen absolut Fornødenhed at aabne Sparekasserne den Udvei, som den gjældende Tilstand i saa Henseende hjemler; idetsmindste seer man da Sparekasserne paa andre Steder at kunne trives, uden at benytte en saadan Udvei. Men, da det nu engang er skeet, har det vist sin Betænkelighed paa een gang at henvise Sparekasserne, hvis Indbetalinger, naar man tager Hensyn til de sidste Aars Erfaring, efter hvad jeg har oplyst, tør anslaaes til mellem 7 og 800,000 Rbd., til for saa betydelige Beløb at søge en anden Anvendelse. Jeg vilde med stor Tilfredsstillelse see dette, og jeg vilde ogsaa have tilladt mig at tage Initiativet i den Retning, naar jeg var kommen til den Overbeviisning, at de Creditskasser, som i den seneste Tid have dannet sig her i Landet, allerede nøde en saadan Tilslid og Anseelse, at det vilde være uden Betænkelighed, saa at sige, at forcere Sparekassemiðlerne hen til Anvendelse i den Retning. Ingen kan mere end jeg ønske Creditskasserne den Fremgang, som jeg virkelig anseer for en nødvendig Betingelse for, at Sparekassemiðlerne ganske skulde kunne afsættes fra Statskassen, og jeg har ogsaa bestræbt mig for, forsaavidt det har staaet til mig i den mig betroede Forretningsfreds, at virke til dette Maal; men jeg maa beklage, at dette ikke endnu ganske synes at være Tilfældet. De have ikke haft en saa stor Fremgang, som jeg troer, man var berettiget til at vente; jeg troer, at Creditskasserne vare berettigede til at vente en større Tilslid og Tilbøielighed hos Folk, til at